

дѣца-та да дохождатъ при мене ; и не гы въспирайте ; защото на таквизи е царство-то Божіе.

15. Истинѣ ви казувамъ : Който не приеме царство-то Божіе като дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

16. И пригърнѣ гы, и възлагаше рѣцѣ на тѣхъ, и благославяше гы.

17. И когато излѣзуваше на пѣть-тъ, притече ся нѣкой си та колѣннич прѣдъ него и го пыташе : Учителю благый, що да сторѣж за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ ?

18. А Исусъ му рече : Що мя наричашь благъ ? Никой не е благъ, тѣкмо единъ Богъ.

19. Заповѣди-тѣ знаешь : Не прѣлюбодѣйствувай ; Не убивай ; Не укради ; Не свидѣтельствувай на лѣжъ ; Не обиждай ; Почитай башъ си и майкѣ си.

20. А той отговори и рече му : Учителю, всичко това упазихъ отъ младость-тѣ си.

21. А Исусъ като го погледнѣ, възлюби го, и рече му : Едно ти не достига ; иди, продай все що имашь, и раздай го на сиромасы-тѣ ; и ще имашь съкровище на небе-то ; и дигни кръсть-тъ, и ела та мя послѣдувай.

22. Но той ся оскърби за тѣхъ думѣ, и отиде си нажаленъ ; защото имаше имотъ много.

23. А Исусъ погледнѣ около си и казуваше на ученицы-тѣ си : Колко мѣчно ще влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ богатство ?

24. А ученицы-тѣ му ся смаювахъ за неговы-тѣ думы. И Исусъ пакъ отговори и рече имъ : Чада, колко е мѣчно да влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ надеждѣ-тѣ си на богатство-то ?

25. По лесно е камила да мине прѣзъ иглени уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.

26. А тѣ ся твърдѣ много удивявахъ и говоряхъ помежду си : И кой може спасенъ да бѣде ?